

فضول‌باشی و مدیران تحمیلی و سفارشی

نمی‌دانم تا چه زمانی مسئولین ما باید اسیر روزمرگی بشوند و زمان را از دست بدهند؟ چرا عادت کرده‌ایم که حرف‌های قشنگ بزنیم و بیشتر دوران مدیریت خود را در حرف زدن و قول دادن سپری بکنیم. هر کسی که به مسئولیتی گمارده می‌شود در روزهای اول با توپ پر و شعارهای آتشین سخن سر می‌دهد و برای ترمیم خرابی‌ها، اصلاح امور، مبارزه با فساد، حمایت از مظلوم، مبارزه با باندها و باجگیران وعده‌های رنگارنگ داده و امیدواری را در سطح جامعه می‌گستراند.

اما با گذشت زمان همه آن حرف‌ها رفته‌رفته فراموش می‌شود و باز کارهای کلیشه‌ای، تکراری و حرف‌های همیشگی موقعیت خود را بازسازی می‌کنند و در نهایت در عمل اتفاق خاصی نمی‌افتد. مسئولین جدید هم به ادامه وضع موجود رضایت می‌دهند و به وسیله‌ای برای هرچه عمیق‌تر شدن زخم‌های ناشی از بی‌توجهی‌ها و روزمرگی‌ها تبدیل می‌شوند.

گفتم: فضول‌باشی، باز ترمز بریده‌ای، اتفاق جدیدی که نیست، جامعه به این قبیل رفتارها عادت کرده‌است. عین این جریان در ورزش کشور هم حاکم شده است. وزیر ورزش در همان اوایل شروع به کار چنان از تحول و تغییر در ساختار صحبت کرد که اهالی ورزش با خشنودی چشم به روزهای آینده دوختند ولی با گذشت زمان گویا برای ادامه‌ی وضع موجود باید رضایت بدهند و خم بر ابرو نیاورند.

فضول‌باشی گفت: آی بارکاله، زدی به خال، ما هم دوست داریم که وزیر ورزش ادعاهای خود را در حرف اثبات بکند و زمینه وحشت و نگرانی باندهای منفعت‌طلب، چسبیده‌های ورزش و غیرورزشی‌های علاقه‌مند به بساط کاسبی را فراهم کرده و جایگاه‌های غصب شده توسط عده‌ای جویای نام و فاقد صلاحیت فنی را از چنگ آنها آزاد نموده و در اختیار اهلشان قرار بدهد. وزیر ورزش بارها بر لزوم حاکم کردن اصل شایسته‌سالاری تأکید کرده‌است ولی آیا اقدامی در جهت عملی کردن این ادعاها مشاهده شده‌است؟ دنیا مالی که در هر مناسبتی از تحول و قرار گرفتن امور بر مدار اصلاح حرف به میان آورده است آیا در عمل نیز چنین کرده‌است؟

گفتم: چنان برخی از ورزشی‌ها به این حرف‌ها عادت کرده‌اند که توجهی

به حرفهای پوپولیستی نمیکنند. ایگاش اینبار وزیر ورزش عملگرایی را به حرف زدن و مدعی شدن مقدم می‌داشت یعنی اول عمل می‌کرد و بعد حرفاش را میزد. او هرچقدر که از برنامه‌های خود بگوید در مقابل، جریان‌های مخرب ساکت ننشسته و برای کند کردن حرکت و چوب لای چرخ اقدام وزیر گذاشتن از هیچ کوششی کوتاهی نمیکنند.

فضول‌باشی درحالی‌که مشتهای گره کرده‌اش را به سوی من نشانه گرفته بود گفت: مسئولین ورزش باید توجه به امور اصلی را مورد توجه قرار بدهند و از افتادن در دام باندهای مخرب و سینه چاکان وضع موجود پرهیز نمایند و نسبت به پاکسازی مدیریت بخشهای مختلف از مدیران تحمیلی یا سفارشی فاقد صلاحیت و تخصص اقدام قاطع به عمل آورده و جولان جاه‌طلبان از خدا بی‌خبر در عرصه ورزش ممانعت نمایند